

МАРИЯ ИЛИЕВА
ПО ПЪРВИ ПЕТЛИ

chitanka.info

Нарисувай ме с дъха си.
Искам в тебе да въздъхна,
като залеза след жътва.
Огнена, жива и млада!
Буйната река, от балкана донесла
мирис на билка
и вятъра волен
от планинските простори...
Поднеси ми устните бавно,
като червено яйце пред икона.
Нека ти дам от росата.
Изпивай ме бавно...
И искам да бъдеш задъхан:
като дете,
под чучура на извор,
запотено
от тичане в двора.
Като жадуване,
после, след сватба,
когато гайдарят е сънен.
Като хладна стомна,
по жътва
донесла усмивка в жетваря.
В теб носи ме!
Сребърно кръстче,
всеки миг галецо тебе.
Искам да дишам в гърдите
в рамене да бъда във вечер.
От изгревите направи пътека —
по която — босонога и бяла,
да стъпвам без страх по жарава.
Без страх ще тръгна в нея.
За да докосна твоята стъпка...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.